DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2021/1442

af 3. august 2021

om delegation af beføjelser til at vedtage afgørelser om interne modeller og om forlængelse af tidsfrister (ECB/2021/38)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([1]), særlig artikel 148, 149 og 150,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ([2]), særlig artikel 4, stk. 1, litra e), og

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2017/933 af 16. november 2016 om de generelle rammer for delegation af beslutningstagende beføjelser for retlige instrumenter i forbindelse med tilsynsopgaver (ECB/2016/40) ([3]), særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Inden for rammerne af artikel 6 i forordning (EU) nr. 1024/2013 varetager Den Europæiske Centralbank (ECB) opgaven med at føre tilsyn med kreditinstitutter, som ECB har enekompetence til, med det formål at sikre konsekvent anvendelse af høje tilsynsstandarder, fremme finansiel stabilitet og sikre lige konkurrencevilkår.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 1024/2013 er ECB som kompetent myndighed for signifikante enheder under tilsyn ansvarlig for at give forudgående tilladelse til signifikante enheder under tilsyn til at forlænge fristen for den sekventielle trinvise gennemførelse af den interne ratingbaserede metode til at beregne deres kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko på tværs af forskellige eksponeringsklasser og forretningsenheder i henhold til artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013, til at vende tilbage til at anvende mindre avancerede metoder i henhold til artikel 149 i forordning (EU) nr. 575/2013 og til permanent at anvende standardmetoden i henhold til artikel 150 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(3) ECB's tilsynsafgørelser kan indeholde forpligtelser eller krav, som adressaten skal opfylde inden for en bestemt tidsfrist, hvor dette er nødvendigt for at sikre en korrekt gennemførelse af afgørelsen eller andre krav. Efter anmodning fra enheder under tilsyn kan ECB forlænge fristen for forpligtelser eller krav ved en anden tilsynsafgørelse, hvis dette anses for rimeligt. Desuden kan ECB efter anmodning fra de påtænkte erhververe forlænge den maksimale periode til at afslutte den påtænkte erhvervelse af en kvalificeret kapitalandel i et kreditinstitut.

(4) ECB skal som kompetent myndighed hvert år vedtage et betydeligt antal afgørelser om interne modeller og forlængelse af tidsfrister. For at lette beslutningstagningsprocessen er en delegeret afgørelse nødvendig for at kunne vedtage sådanne afgørelser. Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at delegation af kompetence er nødvendig for at gøre det muligt for en institution, som skal træffe et betydeligt antal afgørelser, at udføre sine opgaver. Ligeledes har den anerkendt behovet for at sikre, at de besluttende organer kan udføre deres opgaver, hvilket er i overensstemmelse med det princip, der gælder for enhver institutionel ordning ([4]).

(5) Delegationen af beslutningstagende beføjelser skal være begrænset og forholdsmæssig, og anvendelsesområdet for delegationen skal være klart defineret.

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1
([2]) EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.
([3]) EUT L 141 af 1.6.2017, s. 14.
([4]) EU-Domstolens dom af 23. september 1986, AKZO Chemie mod Kommissionen, sag 5/85, ECLI:EU:C:1986:328, præmis 37, og dom af 26. maj 2005, Carmine Salvatore Tralli mod ECB, sag C-301/02 P, ECLI:EU:C:2005:306, præmis 59.

(6) Den 24. juni 2020 besluttede Styrelsesrådet at etablere tæt samarbejde mellem ECB og Republikken Bulgarien ([5]) og mellem ECB og Republikken Kroatien ([6]). I henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013 kan ECB med henblik på at udføre visse opgaver i forbindelse med kreditinstitutter, der er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, i tilfælde hvor der er etableret tæt samarbejde i overensstemmelse med den pågældende artikel, rette instrukser til den kompetente nationale myndighed i den relevante medlemsstat. Det er derfor hensigtsmæssigt at medtage sådanne instrukser blandt de retsakter, som ECB kan vedtage ved delegation til ledere af arbejdsenheder i henhold til de relevante bestemmelser i denne afgørelse.

(7) Afgørelse (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) specificerer den procedure, der skal følges ved vedtagelse af delegerede afgørelser vedrørende tilsyn, samt hvilke personer de beslutningstagende beføjelser kan delegeres til. Den afgørelse berører hverken ECB's udførelse af sine tilsynsmæssige opgaver eller Tilsynsrådets kompetence til at forelægge færdige udkast til afgørelse for Styrelsesrådet.

(8) Hvor kriteriet for vedtagelse af en delegeret afgørelse ikke er opfyldt, vedtages afgørelser i overensstemmelse med ikkeindsigelsesproceduren i henhold til artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 13g i Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2004/2 ([7]). Desuden bør ikkeindsigelsesproceduren også anvendes, hvis lederne af arbejdsenhederne har betænkeligheder med hensyn til opfyldelsen af vurderingskriterierne for afgørelser om interne modeller eller afgørelser om forlængelse af tidsfrister på grund af vurderingens kompleksitet eller spørgsmålets følsomhed, og hvis resultatet af den relevante vurdering har direkte indvirkning på en eller flere af disse andre afgørelser, og afgørelserne derfor bør behandles samtidigt af den samme beslutningstager for at forhindre modstridende resultater.

(9) ECB's tilsynsmæssige afgørelser kan underkastes en administrativ revision i henhold til artikel 24 i forordning (EU) nr. 1024/2013 og som yderligere specificeret i Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/16 ([8]). I tilfælde af en sådan administrativ revision skal Tilsynsrådet tage hensyn til Det Administrative Klagenævns udtalelse og forelægge et nyt udkast til afgørelse for Styrelsesrådet til vedtagelse i forbindelse med ikkeindsigelsesproceduren —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

1) »afgørelse om interne modeller« (internal models decision): en afgørelse truffet af ECB om forudgående tilladelse til at forlænge tidsfristen for trinvis gennemførelse af den interne ratingbaserede metode til at beregne deres kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko på tværs af forskellige eksponeringsklasser i henhold til artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013, at vende tilbage til anvendelsen af mindre avancerede metoder i henhold til artikel 149 i forordning (EU) nr. 575/2013 og permanent at anvende standardmetoden i henhold til artikel 150 i forordning (EU) nr. 575/2013

2) »standardmetoden« (Standardised Approach): metoden til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a) og f), i forordning (EU) nr. 575/2013 som fastsat i forordningens tredje del, kapitel 2, afsnit II

([5]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2020/1015 af 24. juni 2020 om etableringen af tæt samarbejde mellem Den Europæiske Centralbank og Българска народна банка (Bulgariens Nationalbank) (ECB/2020/30) (EUT L 224 I af 13.7.2020, s. 1).

([6]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2020/1016 af 24. juni 2020 om etableringen af tæt samarbejde mellem Den Europæiske Centralbank og Hrvatska Narodna Banka (ECB/2020/31) (EUT L 224 I af 13.7.2020, s. 4).

([7]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2004/2 af 19. februar 2004 om vedtagelse af forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank (EUT L 80 af 18.3.2004, s. 33).

([8]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/16 af 14. april 2014 om nedsættelse af Det Administrative Klagenævn og forretningsordenen for dette (EUT L 175 af 14.6.2014, s. 47).

3) »interne ratingbaserede metode« (Internal Ratings Based Approach, IRB Approach): metoden til beregning af de risikovægtede eksponeringsbeløb med henblik på artikel 92, stk. 3, litra a) og f), i forordning (EU) nr. 575/2013 som fastsat i forordningens tredje del, kapitel 3, afsnit II

4) »egentlig kernekapitalprocent«, »kernekapitalprocent« og »samlet kapitalprocent« (Common Equity Tier 1 capital ratio, Tier 1 capital ratio og total capital ratio): henholdsvis en egentlig kernekapitalprocent, en kernekapitalprocent og en samlet kapitalprocent, som omhandlet i artikel 92, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

5) »forpligtelse« (obligation): en accessorisk bestemmelse til en tilsynsafgørelse, hvorefter det kræves, at adressaten eller adressaterne træffer foranstaltninger inden for en vis tidsfrist for at sikre korrekt gennemførelse af tilsynsafgørelsen

6) »begrænsning« (limitation): en accessorisk bestemmelse til en tilsynsafgørelse, hvorefter den tilladte anvendelse af en intern model begrænses eller ændres, herunder ved at pålægge højere multiplikationsfaktorer eller kapitaltillæg

7) »afgørelse om forlængelse af frister« (extension of deadlines decision): en afgørelse truffet af ECB om forlængelse af a) fristen for overholdelse af forpligtelser eller krav, som ECB har pålagt i en tilsynsafgørelse og b) den maksimale periode for afslutning af den påtænkte erhvervelse, der er fastsat i en afgørelse om kvalificerede andele, da sådanne afgørelser er defineret i artikel 1, nr. 3), i Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/1376 (ECB/2019/23) ([9])

8) »delegeret afgørelse« (delegated decision): en delegeret afgørelse som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EU) 2017/933 (ECB/2016/40)

9) »ledere af arbejdsenheder« (heads of work units): lederne af de arbejdsenheder i ECB, til hvilke beføjelserne til at afgørelser om interne modeller eller afgørelser om forlængelse af tidsfrister er delegeret

10) »ikkeindsigelsesproceduren« (non-objection procedure): proceduren, som er fastsat i artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og yderligere specificeret i artikel 13g i afgørelse ECB/2004/2

11) »negativ afgørelse« (negative decision): en afgørelse, som ikke eller ikke fuldt ud giver den tilladelse eller forlængelse, som enheden under tilsyn eller den påtænkte erhverver har anmodet om. En afgørelse med tilknyttede bestemmelser, som f.eks. betingelser, forpligtelser eller begrænsninger, opfattes som en negativ afgørelse, med mindre de tilknyttede bestemmelser a) sikrer, at enheden under tilsyn opfylder kravene i den relevante EU-lovgivning i henhold til artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2, og er blevet aftalt skriftligt, eller b) udelukkende gengiver en eller flere af de eksisterende krav, som enheden under tilsyn skal opfylde i henhold til EU-lovgivningen, eller kræver oplysninger om opfyldelsen af en eller flere af disse krav

12) »følsomhed« (sensitivity): et karakteristika eller en faktor, der kan have en negativ indvirkning på ECB's omdømme og/eller den fælles tilsynsmekanismes funktion, herunder, men ikke begrænset til, følgende: a) den relevante enhed under tilsyn har tidligere været eller er underlagt alvorlige tilsynsforanstaltninger såsom foranstaltninger til tidlig indgriben, b) der fastlægges ved vedtagelsen af forslaget til afgørelse en ny praksis, der i fremtiden kan binde ECB, c) forslaget til afgørelse kan efter vedtagelsen tiltrække negativ opmærksomhed fra medierne eller offentligheden eller d) en kompetent national myndighed, der har etableret tæt samarbejde med ECB, meddeler ECB, at den er uenig i forslaget til afgørelse.

13) »signifikant enhed under tilsyn« (significant supervised entity): en signifikant enhed under tilsyn som defineret i artikel 2, nr. 16), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ([10])

14) »signifikant koncern under tilsyn« (significant supervised group): en signifikant koncern under tilsyn som defineret i artikel 2, nr. 22), i forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17)

([9]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/1376 af 23. juli 2019 om delegation af beføjelsen til at vedtage afgørelser om pasordningen, erhvervelse af kvalificerede andele og inddragelse af kreditinstitutters tilladelser (ECB/2019/23) (EUT L 224 af 28.8.2019, s. 1).

([10]) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

15) »afgørelse om tilsynskontrol- og vurderingsprocessen« (SREP decision): en afgørelse vedtaget af ECB på grundlag af artikel 16 i forordning (EU) nr. 1024/2013 som følge af den årlige tilsynskontrol- og vurderingsproces i henhold til artikel 97 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([11])

16) »ECB's vejledning« (ECB guide): et dokument, der er vedtaget af Styrelsesrådet efter forslag fra Tilsynsrådet, som offentliggøres på ECB's websted, og som vejleder om, hvorledes ECB forstår de retlige krav

17) »ECB's vejledning om interne modeller« (ECB Guide to internal models): et dokument med denne titel og et hvilket som helst andet dokument, der indeholder vejledning om ECB's forståelse af de retlige krav, der finder anvendelse på vurderingen af interne modeller vedtaget af Styrelsesrådet efter forslag fra Tilsynsrådet, og som offentliggøres på ECB's websted.

Artikel 2

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne afgørelse specificerer kriterierne for delegation af beslutningstagende beføjelser til lederne af arbejdsenhederne i ECB til at træffe afgørelser om interne modeller og afgørelser om forlængelse af tidsfrister.

2. Delegationen af beslutningstagende beføjelser berører ikke den tilsynsmæssige vurdering, som skal foretages med henblik på at træffe afgørelser om interne modeller og afgørelser om forlængelse af tidsfrister.

Artikel 3

Delegation af afgørelser om interne modeller og afgørelser om forlængelse af tidsfrister

1. I overensstemmelse med artikel 4 i afgørelse (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) delegerer Styrelsesrådet herved en beføjelse til lederne af arbejdsenhederne, som er udpeget af Direktionen i overensstemmelse med artikel 5 i den afgørelse, til at vedtage afgørelser om følgende:

a) tilladelse til at forlænge fristen for den trinvise gennemførelse af IRB-metoden i henhold til artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013

b) tilladelse til at vende tilbage til anvendelsen af mindre avancerede metoder, jf. artikel 149 i forordning (EU) nr. 575/2013

c) tilladelse til permanent delvis anvendelse af standardmetoden i henhold til artikel 150 i forordning (EU) nr. 575/2013

d) forlængelse af tidsfrister

2. Delegation af beslutningstagende beføjelser i henhold til stk. 1 finder anvendelse for følgende:

a) ECB's vedtagelse af tilsynsmæssige afgørelser

b) ECB's vedtagelse af instrukser, som i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013 er rettet til de kompetente nationale myndigheder, med hvilke ECB har etableret tæt samarbejde.

3. Afgørelser om interne modeller som omhandlet i stk. 1, vedtages ved en delegeret afgørelse, hvis kriterierne for vedtagelse af delegerede afgørelser, som fastsat i artikel 4, 5 og 6 er opfyldt.

4. Afgørelser om forlængelse af tidsfrister som omhandlet i stk. 1, vedtages ved en delegeret afgørelse, hvis kriterierne for vedtagelse af delegerede afgørelser, som fastsat i artikel 7 og 8 er opfyldt.

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

5. Afgørelser om interne modeller og afgørelser om forlængelse af tidsfrister vedtages ikke på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis vurderingens kompleksitet eller spørgsmålets følsomhed påkræver, at de vedtages i henhold til ikkeindsigelsesproceduren. Ledere af arbejdsenheder kan forelægge en ændring af en afgørelse om interne modeller eller en afgørelse om forlængelse af tidsfrister, der opfylder kriterierne for vedtagelse af delegerede afgørelser i artikel 4-8, for Tilsynsrådet og Styrelsesrådet til vedtagelse efter ikkeindsigelsesproceduren, hvis den tilsynsmæssige vurdering af den pågældende afgørelse om interne modeller eller afgørelse om forlængelse af tidsfrister har direkte indvirkning på den tilsynsmæssige vurdering af en anden afgørelse, der skal vedtages efter ikkeindsigelsesproceduren.

6. Negative afgørelser om interne modeller og negative afgørelser om forlængelse af tidsfrister kan ikke vedtages på grundlag af en delegeret afgørelse.

Artikel 4

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser om forudgående tilladelse til at forlænge tidsfristen for den trinvise gennemførelse af IRB-metoden

1. Afgørelser om tilladelse til at forlænge fristen for den sekventielle gennemførelse af IRB-metoden træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) Der anmodes om forlængelse for en periode på højst tre år fra den tidsfrist, der er fastsat i den senest godkendte plan for den trinvise gennemførelse af IRB-metoden for den relevante eksponeringsklasse eller forretningsenhed eller for anvendelsen af egne estimater af givet misligholdelse eller risikofaktorer, jf. artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013

b) Eksponeringsværdien og den risikovægtede eksponeringsværdi af de eksponeringer, som instituttet anvender IRB-metoden på, beregnet under hensyntagen til retningslinjerne vedrørende beregning af disse beløb som fastsat i ECB's vejledning om interne modeller, er og forbliver efter afgørelsen over 50 % af den samlede eksponeringsværdi og det samlede risikovægtede eksponeringsbeløb på konsolideret niveau i en signifikant koncern under tilsyn eller på individuelt niveau i en signifikant enhed under tilsyn, såfremt den signifikante enhed under tilsyn ikke er en del af en signifikant koncern under tilsyn.

2. Vurderingen af forlængelsen af tidsfristen for den trinvise gennemførelse af IRB-metoden foretages i overensstemmelse med artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013 og de gennemførelsesmæssige og reguleringsmæssige tekniske standarder vedtaget af Europa-Kommissionen, idet der også tages hensyn til eventuelle gældende vejledninger fra ECB eller lignende dokumenter udstedt af ECB samt de europæiske tilsynsmyndigheders retningslinjer og endelige udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

Artikel 5

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser om forudgående tilladelse til at vende tilbage til anvendelsen af mindre avancerede metoder

1. Afgørelser om tilladelse til at vende tilbage til anvendelsen af mindre avancerede metoder træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) Efter tilbagevenden til anvendelsen af mindre avancerede metoder skønnes kapitalgrundlaget for enheden under tilsyn fortsat at overstige summen af de krav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, litra a)-c), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvorefter det kapitalgrundlag, der skal besiddes i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1024/2013, det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, litra 6), i direktiv 2013/36/EU og vejledningen om søjle 2-kapital som fastsat i den seneste tilgængelige afgørelse om tilsynskontrol- og vurderingsprocessen, og kernekapitalprocenten ikke falder med mere end 50 basispoint, og den deraf følgende margen for de samlede kapitalgrundlagskrav og vejledningen om søjle 2-kapital som fastsat i den seneste tilgængelige afgørelse om tilsynskontrol- og vurderingsprocessen ikke er mindre end 50 basispoint hvad angår kernekapitalprocenten på konsolideret niveau for en signifikant koncern under tilsyn eller på individuelt niveau for en signifikant enhed under tilsyn, såfremt den pågældende enhed under tilsyn ikke er en del af en signifikant koncern under tilsyn.

b) efter tilbagevenden til anvendelsen af mindre avancerede metoder reduceres kapitalgrundlagskravene ikke på konsolideret niveau i en signifikant koncern under tilsyn eller på et individuelt niveau i en signifikant enhed under tilsyn, hvis en sådan signifikant enhed under tilsyn ikke er en del af en signifikant koncern under tilsyn.

2. Hvis en anmodning om at vende tilbage til anvendelsen af mindre avancerede metoder vedrører mere end ét ratingsystem, træffes afgørelsen ved en delegeret afgørelse, hvis alle kriterierne i stk. 1 er opfyldt for hvert enkelt ratingsystem, der falder inden for afgørelsens anvendelsesområde.

3. Vurderingen af tilbagevenden til mindre avancerede metoder foretages i overensstemmelse med artikel 149 i forordning (EU) nr. 575/2013 og de gennemførelsesmæssige og reguleringsmæssige tekniske standarder vedtaget af Kommissionen, idet der også tages hensyn til eventuelle gældende vejledninger fra ECB eller lignende dokumenter udstedt af ECB samt de europæiske tilsynsmyndigheders retningslinjer og endelige udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

Artikel 6

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser om forudgående tilladelse til permanent delvis anvendelse af standardmetoden

1. Afgørelser om tilladelse til permanent delvis anvendelse af standardmetoden træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) Efter afgørelsen om permanent delvis anvendelse af standardmetoden er eksponeringsværdien og den risikovægtede eksponeringsværdi af de eksponeringer, som instituttet anvender IRB-metoden på, beregnet under hensyntagen til retningslinjerne som fastsat i ECB's vejledning om interne modeller, efter afgørelsen lig med eller over 50 % af den samlede eksponeringsværdi og det samlede risikovægtede eksponeringsbeløb på konsolideret niveau i en signifikant koncern under tilsyn eller på individuelt niveau i en signifikant enhed under tilsyn, såfremt den signifikante enhed under tilsyn ikke er en del af en signifikant koncern under tilsyn

b) Efter afgørelsen om permanent delvis anvendelse af standardmetoden er stigningen i eksponeringsværdien og de risikovægtede eksponeringsbeløb, der er omfattet af standardmetoden, ikke over 20 % af den samlede eksponeringsværdi og det samlede risikovægtede eksponeringsbeløb på konsolideret niveau i en signifikant koncern under tilsyn eller på individuelt niveau i en signifikant enhed under tilsyn, såfremt den signifikante enhed under tilsyn ikke er en del af en signifikant koncern under tilsyn

2. Vurderingen af den permanente delvise anvendelse af standardmetoden foretages i overensstemmelse med artikel 150 i forordning (EU) nr. 575/2013 og de gennemførelsesmæssige og reguleringsmæssige tekniske standarder vedtaget af Kommissionen, idet der også tages hensyn til eventuelle gældende vejledninger fra ECB eller lignende dokumenter udstedt af ECB samt de europæiske tilsynsmyndigheders retningslinjer og endelige udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

Artikel 7

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser om forlængelse af tidsfrister for forpligtelser og krav, der er pålagt i henhold til en tidligere tilsynsafgørelse fra ECB

1. Afgørelser om forlængelse af tidsfrister for forpligtelser og krav, der er pålagt i henhold til en tidligere tilsynsafgørelse fra ECB, træffes på grundlag af en delegeret afgørelse, hvis samtlige følgende kriterier er opfyldt:

a) enheden under tilsyn anmoder om forlængelse af tidsfristen, og anmodningen indgives til ECB mindst 30 dage inden tidsfristens udløb

b) forlængelsen overstiger ikke varigheden af perioden forud for den oprindelige frist og overstiger ikke 12 måneder

c) forlængelsen påvirker ikke rettighederne for enheden under tilsyn.

2. Uanset stk. 1 kan afgørelser om forlængelse af tidsfrister ikke træffes ved en delegeret afgørelse, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:

a) forlængelsen medfører en ændring af anvendelsesområdet for den forpligtelse eller kravet i en tidligere tilsynsafgørelse fra ECB eller af den underliggende vurdering, som den tidligere afgørelse var baseret på

b) forlængelsen vedrører en tidsfrist, som allerede er blevet forlænget

c) der anmodes om forlængelse fra et kreditinstitut, hvis score for ledelse som fastsat i den seneste tilgængelige afgørelse om tilsynskontrol- og vurderingsprocessen er 4

d) der anmodes om forlængelse fra et kreditinstitut, hvis margen for kapitalgrundlag over vejledningen om søjle 2-kapital som fastsat i den seneste afgørelse om tilsynskontrol- og vurderingsprocessen er lavere end 100 basispoint for så vidt angår den egentlige kernekapital

e) der anmodes om forlængelse fra et kreditinstitut, som i de foregående tre år har været adressater for foranstaltninger til tidlig indgriben, jf. artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ([12])

f) forlængelsen er ikke tilladt i henhold til gældende lovgivning.

3. Vurderingen af anmodninger om forlængelse af tidsfrister foretages kun med hensyn til a) hvorvidt forlængelsen er rimelig under hensyn til kreditinstituttets begrundelse for den ønskede forlængelse, og b) hvorvidt forlængelsen bringer den effektive gennemførelse af tilsynsforanstaltningen i fare.

Artikel 8

Kriterier for vedtagelse af delegerede afgørelser om forlængelse af maksimumsperioden for afslutning af en påtænkt erhvervelse

1. Afgørelser om forlængelse af maksimumsperioden for afslutning af en påtænkt erhvervelse fastsat i afgørelser om kvalificerede andele træffes ved en delegeret afgørelse, hvis forlængelsen gives for en periode på højst 12 måneder fra udløbsdatoen for den oprindelige periode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse.

2. Uanset stk. 1 kan afgørelser om forlængelse af maksimumsperioden ikke træffes ved en delegeret afgørelse, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:

a) udvidelsen medfører en ændring af det oprindelige anvendelsesområde for afgørelsen om kvalificerede andele eller den underliggende vurdering, som den pågældende afgørelse var baseret på

b) maksimumsperioden er allerede blevet forlænget

c) den påtænkte erhverver eller målenhed er et kreditinstitut, hvis score for ledelse som fastsat i den seneste tilgængelige afgørelse om tilsynskontrol- og vurderingsprocessen er 4

d) den påtænkte erhverver eller målenhed er et kreditinstitut, hvis margen for kapitalgrundlag over vejledningen om søjle 2-kapital som fastsat i den seneste afgørelse om tilsynskontrol- og vurderingsprocessen er lavere end 100 basispoint for så vidt angår den egentlige kernekapital

e) den påtænkte erhverver eller målenhed er et kreditinstitut, som i de foregående tre år har været adressater for foranstaltninger til tidlig indgriben, jf. artikel 27 i direktiv 2014/59/EU.

3. Vurderingen af anmodninger om forlængelse af den omhandlede maksimumsperiode foretages under hensyn til a) hvorvidt forlængelsen er rimelig under hensyn til den påtænkte erhververs begrundelse for den ønskede forlængelse og b) hvorvidt forlængelsen bringer den effektive gennemførelse af tilsynsforanstaltningen i fare.

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

Artikel 9

Overgangsbestemmelse

Denne afgørelse finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor ansøgningen om en afgørelse om interne modeller eller forlængelse af en tidsfrist blev fremsendt til ECB før denne afgørelses ikrafttræden.

Artikel 10

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 3. august 2021.

Christine LAGARDE
Formand for ECB